

با بررسی و مطالعه وضعیت حجاب و عفاف در بین دانشجویان دانشگاه‌های مختلف کشور، ضعف‌هایی مشاهده می‌شود که بعنوان عامل کلیدی محیط داخلی دانشگاه قابل توجه می‌باشد:

✓ برنامه مدون کوتاه مدت و بلندمدت که باتوجه به مفهوم عفاف و مفهوم حجاب تدوین شده باشد و امکان اقدام‌های متعادل را فراهم آورد در حال حاضر در مدیریت‌های فرهنگی دانشگاه وجود ندارد.

✓ جامع نبودن و مقطعی بودن روش‌ها باعث شده اثربخشی آن مطلوب نبوده و به نتیجه نرسد.

✓ بی‌توجهی همکاران به روحیات قشر دانشجو در برخورد با دانشجویان، عدم مهارت لازم در برخی مشاوران و رفتار سلیقه‌ای با دانشجویان.

✓ مسئول اصلی موضوع توسعه صیانت از عفاف و حجاب در دانشگاه معلوم نیست.

✓ روش‌های در حال اجرا معمولاً با روحیات طیف جوان دانشجو سازگاری ندارد و فاقد جنبه‌های روان شناختی و زیباشناختی است.

✓ واگذارکردن مسئولیت عفاف و حجاب به صداوسیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از سوی برخی از مسئولین دانشگاه و به دنبال آن بی‌تفاوتی و بی‌برنامگی و انفعال در برابر توسعه و صیانت از عفاف و حجاب در دانشگاه از سوی مدیران مورد اشاره.

✓ تأکید برخی دانشگاه‌ها به استفاده از احکام کمیته انضباطی برای کنترل عفاف و حجاب که اثرات مثبتی ندارد.

✓ ورود مستقیم عوامل حراست به موضوع که بدلیل زمین ماندن کار صورت می‌گیرد، اثرات مثبتی در پی نخواهد داشت. برخورد با دانشجویان باید توسط افراد متخصص انجام شود.

(۴) مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی

در چارچوب نهادینه شدن فرهنگی عفاف و حجاب در جامعه، شورای عالی انقلاب فرهنگی در

تاریخ ۱۳ دی ۱۳۸۴ قانون راهکارهای اجرای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب را تصویب کرد که در آن به وظایف وزارت علوم، تحقیقات و فناوری نیز اشاره شده که در ادامه به بخش‌هایی از آن اشاره می‌شود: